

Na osnovu člana 95 tačka 3 Ustava Crne Gore donosim

Ukaz o proglašenju Zakona o potvrđivanju Dodatnog bilateralnog ugovora uz Evropsku konvenciju o ekstradiciji od 13. decembra 1957. godine koji ima za cilj olakšavanje njene primjene

Proglašavam **Zakon o potvrđivanju Dodatnog bilateralnog ugovora uz Evropsku konvenciju o ekstradiciji od 13. decembra 1957. godine koji ima za cilj olakšavanje njene primjene**, koji je donijela Skupština Crne Gore 25. saziva, na šestoj sjednici drugog redovnog (jesenjeg) zasijedanja u 2013. godini, dana 23. decembra 2013. godine.

Broj: 01-1975/2

Podgorica, 30.12.2013. godine

Predsjednik Crne Gore,
Filip Vujanović, s.r.

Na osnovu člana 82 stav 1 tač. 2 i 17 Ustava Crne Gore i Amandmana IV stav 1 na Ustav Crne Gore, Skupština Crne Gore 25. saziva, na šestoj sjednici drugog redovnog (jesenjeg) zasijedanja u 2013. godini, dana 23. decembra 2013. godine, donijela je

Zakon o potvrđivanju Dodatnog bilateralnog ugovora uz Evropsku konvenciju o ekstradiciji od 13. decembra 1957. godine koji ima za cilj olakšavanje njene primjene

*Zakon je objavljen u "Službenom listu CG -
Međunarodni ugovori", br. 1/2014 od
15.1.2014. godine.*

Član 1

Potvrđuje se Dodatni bilateralni ugovor uz Evropsku konvenciju o ekstradiciji od 13. decembra 1957. godine koji ima za cilj olakšavanje njene primjene, potpisan u Podgorici, između Crne Gore i Republike Italije, 25. jula 2013. godine, u originalu na crnogorskom, engleskom i italijanskom jeziku.

Član 2

Tekst Ugovora iz člana 1 ovog zakona, u originalu na crnogorskom i engleskom jeziku, glasi:

DODATNI BILATERALNI UGOVOR UZ EVROPSKU KONVENCIJU O EKSTRADICIJI OD 13. DECEMBRA 1957. GODINE KOJI IMA ZA CILJ OLAKŠAVANJE NJENE PRIMJENE

Crna Gora i Republika Italija;

U želji da unaprijede saradnju između svoje dvije zemlje u oblasti izručenja, naročito u odnosu na predaju i tranzit svojih državljana;

Budući da Crna Gora, potpisnica Evropske konvencije o ekstradiciji od 6. juna 2006. godine, nije povukla izjavu u odnosu na čl. 6 (1) i 21 (2) navedene konvencije koju je u odnosu na ove članove dala Savezna Republika Jugoslavija 30. septembra 1992. godine, prilikom deponovanja svog instrumenta pristupanja konvenciji, kojom trenutno Crna Gora odbija da preda i obavi tranzit svojih državljana;

Imajući u vidu da, u skladu sa ovim ugovorom, ugovorne strane više neće biti u obavezi da odbiju da izruče i obavljaju tranzit svojih državljana;

Navodeći da odredbe predviđene Evropskom konvencijom o ekstradiciji od 13. decembra 1957. godine ostaju na snazi u odnosu na bilo koje drugo pitanje koje nije predviđeno ovim Ugovorom;

Saglasile su se kako slijedi:

Izručenje državljana

Član 1

(1) Zamoljena država, u skladu sa odredbama Evropske konvencije, može da izruči sopstvene državljanke koje potražuje država molilja u cilju pokretanja

krivičnog postupka za krivična djela za koja se, prema propisima obje države, može izreći kazna zatvora u trajanju od pet godina i više ili zbog izvršenja kazne zatvora ili bilo koje odluke kojom se ograničava lična sloboda traženog lica, u trajanju od najmaje pet godina.

(2) Kada se izručenje zahtijeva za svrhe izvršenja sankcije ili druge mjere kojom se ograničava lična sloboda, zamoljena država može sama da izvrši tu sankciju ili da naloži ograničavanje lične slobode licu u skladu sa domaćim zakonodavstvom.

(3) Kada se izručenje traži za svrhe pokretanja krivičnog postupka, izručenje može da podliježe povratku traženog lica u zamoljenu državu nakon što se protiv njega/nje završi sudski postupak, kako bi se izvršila izrečena kazna ili druga mjera kojom mu/joj se ograničava lična sloboda a koju je izrekla država molilja.

(4) Ako se zahtjev za izručenje odnosi na dva ili više djela, od kojih svako predstavlja krivično djelo u skladu sa propisima obje države, i pod uslovom da jedno od njih ispunjava uslove predviđene stavom 1 ovog člana, zamoljena država može odobriti izručenje za sva ta djela.

Tranzit državljana

Član 2

Pod istim uslovima predviđenim članom 1 ovog Ugovora, zamoljena država može da dozvoli tranzit preko svoje teritorije onog lica koje treća zemlja izručuje drugoj strani u skladu sa odredbama Evropske konvencije o ekstradiciji, izuzev u slučajevima kad to nije moguće iz razloga javnog reda i mira.

Stupanje na snagu

Član 3

(1) Ovaj Ugovor stupa na snagu šezdeset dana od dana prijema posljednjeg obavještenja kojim ugovorna strana zvanično saopštava drugoj diplomatskim putem, da je procedura potvrđivanja ugovora na nacionalnom nivou završena.

(2) Ovaj Ugovor se može mijenjati u bilo koje vrijeme pisanom saglasnošću između ugovornih strana. Svaka izmjena stupa na snagu u skladu sa istim postupkom predviđenim u stavu 1 ovog člana i postaje integralni dio ovog Ugovora.

(3) Ovaj ugovor zaključuje se na neodređeno vrijeme. Svaka ugovorna strana može otkazati ovaj Ugovor u bilo koje vrijeme pisanim obavještenjem upućenim drugoj strani diplomatskim putem. Otkazivanje stupa na snagu 180 dana od dana upućivanja navedenog obavještenja i ne utiče na postupke koji su započeti prije otkazivanja.

(4) Ovaj Ugovor se primjenjuje u pogledu svakog zahtjeva koji se podnese nakon što Ugovor stupi na snagu, i na krivična djela koja su izvršena prije njegovog stupanja na snagu.

KAO POTVRDU NAVEDENOG, doljepotpisani, propisno ovlašćeni od strane svojih vlada, potpisali su ovaj Ugovor.

Sačinjeno u Podgorici, dana 25. 07. 2013. godine u dva originalna primjerka na crnogorskom, italijanskom i engleskom jeziku.

U slučaju razlika u tumačenju, vjerodostojna je verzija na engleskom jeziku.

ZA VLADU CRNE GORE

Duško Marković, s.r.

Ministar pravde

ZA VLADU REPUBLIKE ITALIJE

Anamarie Kančelieri, s.r.

Ministarka pravde

Član 3

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Crne Gore - Međunarodni ugovori".

Broj 24-9/13-9/4

EPA 292 XXV

Podgorica, 23. decembar 2013. godine

SKUPŠTINA CRNE GORE 25. SAZIVA

PREDSJEDNIK,

Ranko Krivokapić, s.r.